

אלי דסה, העולם הזה

הראשי קרב. אני מבקש שולחן להערב, נהיה שלושה, אמרתי לו. הוא הסתכל בי כשהוא מחייך מהצר. זה הכלי' הצבעתי על שולחן מול רחבתי הריקודים. אני רוצה בזה'... זה בלתי אפשרי, השולחן הוא של שר-הפנים, אמר. שלפתי שטר של 100 דולר מארנקי. הוא לקחו מיד. נעשה את הדרוש, אמר בהשתחוה לפני. כאותו ערב הוא קיבל את פניי כאי-לו הייתי מורס מעם. ישבנו לא-הרחק מהשר ומלוויו. הצגת-הריקודים התחיל לה. בין הרקדניות הבחנתי כאחת, ש' עשתה עלי רושם ביפוייה הנדיר. קראתי למנהל-המועדון. מי זו? שאלתי. שמה כרמלה. היא בת 23 או 24, היא מנהלת את ההלהקה. התבוננתי בכרמלה. לכל אורך ה' מיספר שלה לא הפסקנו מלהסתכל זה על זה. אחרי שזוכה את הבימה, ניגשתי אליה בתא שלה. להפתעתי הרכה היא ריברה צרפתית. אני מאוהב בך, אמרתי. היא הסתכלה בי בתדהמה. זה לא יתכן...

עיר. היא הסכימה. טיילנו במקומות מבחילים, עלובים ומוזהמים. חשתי עור ג' מסויים להתהלך בכוכ' עם אשה זר' הרת זו. אהבתי לעבור על פני פרוצות מכוערות, שמנות וקנות, וסרסורים סוטים המשוטטים ליד בניינים פרוצים. בעוד אנו חולפים על פני מלון מלוכלך עד כדי מיאוס, אליזבט לחצה את ידי ואמרה: ניקח כאן חדר'... עלינו לקומה הראשונה ונכנסנו לחדר מסואב. מפות מלוכלכות ורוקות על הריצפה, סדינים מטונפים, קירות מפעפעים וריבות. כוא' אמרה אליי זכט, כשהיא מתבוננת בי במבט מגרה עד כדי אובדן-חוש. ורקתי אותה על המיטה וכאתי אליה בעודה לבושה כולה, כשאני נוהג

היי

ואהבות

סלאטו וקלרה, בעת מעצרים מ'שפוחי' ופונה מספיק מהמסע

בה ככפרוצה. כשעזבנו את המלון, הפכנו לשני הנאהבים המאושרים ביותר בעיר. וזה נמשך עד לעזיבתי את המדינה. אני סבור שכן. מכל מקום, אני חייב לראותך שוב' היא באה לשתות כוסית ליד השול-חן שלי, וקראה למנהל-המועדון: שאל את ידיך איזו בחורה הוא רוצה. המנהל פנה אליי. פרט למובילה, באיזו בחורה אתה רוצה? הסתכלתי ישר לעיניה של כרמלה ואמרתי: כך'... היא כינתה אותי, ריאבלו. בילינו את הלילה ביחד. למחרת היא אמרה לי: אני מציעה לך עיסקה. אני נשאת כאן 24 יום. אני יודעת שלא נתחתן ולא נהיה ביחד, אבל אני רוצה את 24 ה' מים האלה רק לעצמי. אסור לך לגעת בבחורה מהבחורות שלי. עמרתי (כמעט) בדריבור'.

אנחנו נתחתן!

סוף הספר מספר פלאטו-שרון בקיצור נמרץ על היכרותו עם אשתו הנוכחית, אנט, ועל סיפור אהב'... אנט ואני התאהבנו עוד בלילה הראשון, כשהכרנו במסיבה. למרות היותי נשוי, חיכתה לי. נוצרה כשהאורחים פרשו, נזכרה בסעודה המשותפת האחרונה עם אביה בדירתו בלה-בורה. מדוע לא תינשאו בחתונה דתית? שאל, ואחרי כן תינש'...

הפכנו לשני הנאהבים המאושרים ביותר בעיר. וזה נמשך עד לעזיבתי את המדינה.

24 לילות כרמלה

קראקאם היה לפלאטו-שרון סיפור-אהבה מסוג אחר. הוא קר' כל אותי כנמלה-תעופה. שאלתי אותה: מה צולע? והוא אמר: הנשים. מזה חור' שיים לא פגשתי אפילו כאחת. שאלתי: אין מועדונים? מה אתה עושה בערבים? הוא אמר: אני שותה תה בחדר שלי. כל המועדונים הם פרטיים, אי-אפשר להי' כנס.

נסענו לסטאנאקו, המלון היפה ביר-תר בקראקאס. בסרקלין התנוססה כר-זת-פירסומת של כוכבת יפה כמו אלה. תריסר נשים צעירות התבוננו בה כשהן מפטפטות. וואתה אומר שאין נשים? קראתי. הן באו מקולומביה, לסידרה של הופעות מיוחדות. איפה מחקיימות הופעות אלה? במועדון של המלון. וכל הומנת שולחן? וואתה תפוס מזה חור' נאנח העוזר שלי. טפל במיזוורות, אמרתי. ירדתי למועדון של המלון, המלצר

קלרה: השבוע דירה בדיונופנסר, אבל על חשבוונה

חשתי בחובה מוסרית כלפי רעייתי ובתי. ואילו אהבה גדולה נקמה בליבי לצעירה יפת-התואר, שהצטיינה בפשיטות הליכותיה ובצניעותה. לבעייה חייבת להיות פיתרון רווי-כאב. גם הזמן החולף לא הביא עימו פיתרונות. אחרי שלוש שנים עדיין היינו אנט ואני ביחד. היא בת 23, ואני בן 38. מישפחתה עמדה על כך שנינשא, או שלא תוסיף לראותני. אנט אהבה אותי כפי שאני אהבתי אותה. הירשו לה לראותני רק לארוחות-צהריים. לעולם לא בערבים. לא רק אחיה ואחיותיה. לא היה להם מאומה נגדי. להיפך, כיכרו והעריצו אותי, אולם כיצד יכלו להשלים עם העובדה שאחותם, בת למישפחה יהודית שומ' רתימסורת, קשרה את גורלה בגבר נשוי? לבסוף גמרנו אומר, אשתי ואני, להיפרד ולהתגרש. תהליך-הגירושין נמשך שלוש שנים, וכל אותה עת היס' סה מישפחתה של אנט. אננו נתחתן! הבטחתי לאביה, אתה תראה'

כששבה לדירתה באותו לילה, ציפ' תה לאנט הודעה מאמה. אביה נפטר מהתקילב'.

שימלת' קרפ ירוקה

מקום אחר בספר מתאר פלאטו-שרון את אשתו היפה באהבה רבה, וכך הוא כותב: היא העיפה את מבטה מסביב לשולחן, ושלחה ידה לאחוז בכוס-היין. היא לבשה שימלת-קרפ ירוקה, אשר הבליטה את עיניה החומות, ונעליים עדינות בצבע ירקן. שיערה השחור היה אטוף מעל לקורקודה, רשת-זהב כיסתה את עיגול השיער העשיר... בתצוה פנתה אלי אנט: יוסי-הולדת שמח! לחשה. עיני פגשו במבטה. אני מאחלת לך רוב אושר' הוסיפה כשהיא מביאה את כוסה לשפתיה האדומות. האם כסיפרו הבא ימשיך פלאטו-שרון לספר על הרפתקות-אהבים חד' שות, ואולי יגלה גם מה קרה לאהבה הגדולה שהיתה בינו ובין אנט?